

AMELIA JUŻ BYŁA... SZYKUJCIĘ SIĘ NA HELEN!

Film Davida Wnendta

NOMINACJA
GOLDEN LEOPARD
MFF LOCARNO
2013

WILGOTNE MIEJSCA

ADAPTACJA KULTOWEJ
I SKANDALIZUJĄCEJ KSIĄŻKI
CHARLOTTE ROCHE

Wetlands | Feuchtgebiete

REŻYSERIA: DAVID F. WENNDT NIEMCY, 2013, 109 MIN
SCENARIUSZ: CLAUDIUS FALCKENBERG, DAVID F. WENNDT NA PODSTAWIE KSIĄŻKI CHARLOTTE ROCHE
ZAGRAŁI: JAKUB BĘGNAROWICZ, MARYKA ENIS, ROTHHOFF
WYSTĘPIJĄ: CARLA JURI, CHRISTOPH LETKOWSKI, MERET BECKER, AXEL MILBERG, MARLEN KRUSE, PERI BAUMEISTER, EDGAR SELGE, HARRY BAER
PRODUKCJA: PETER ROMMEL, ROMMEL FILM DYSTRYBUCJA W POLSCE: AGAINST GRAVITY

TYLKO W KINACH STUDYJNYCH

www.againstgravity.pl

 [filmyAgainstGravity](https://www.facebook.com/filmyAgainstGravity)

AGAINST GRAVITY SP. Z O.O., UL. WIODK 5/7/9 POK. 401, 00-032 WARSZAWA, TEL./FAX: +84 22 882-01-97 WWW.AGAINSTGRAVITY.PL

AGAINST GRAVITY PRZEDSTAWIA

WILGOTNE MIEJSCA

Wetlands | Feuchtgebiete

Flim **David F. Wnendta**

Niemcy, 2013, 109 min

Reżyseria: **David F. Wnendt**

Scenariusz: **Claus Falkenberg, David F. Wnendt**

na podstawie książki **Charlotte Roche**

---

zdjęcia: **Jakub Bejnarowicz**

muzyka: **Enis Rotthoff**

występują: **Carla Juri, Christoph Letkowski, Meret Becker, Axel Milberg,
Marlen Kruse, Peri Baumeister, Edgar Selge, Harry Baer**

produkcja: **Peter Rommel, Rommel Film**

---

wybrane festiwale i nagrody:

2103 - MFF Locarno, Tofifest, All About Freedom

Czas projekcji: **109 min**

Dystrybucja w Polsce: **Against Gravity**

Historia:

Lubi podczas masturbacji eksperymentować z warzywami i jest zdania, że higiena intymna jest mocno przereklamowana. Szokuje rozmówców mówiąc w mało kobiecy sposób o tematach, o których wielu z nas nawet nie śmie pomyśleć... Szykujcie się na Helen Memel!

Helen (**Carla Juri**) nie chce pogodzić się z rozwodem rodziców i marzy o tym, żeby znów zamieszkali razem. Poszukuje miłości, ale czuje się w pełni sobą, gdy w towarzystwie przyjaciółki Coriny łamie jedno społeczne tabu za drugim. Pewnego dnia, przy goleniu miejsc intymnych, zacina się i trafia do szpitala. Prowadzący ją lekarz Notz uznaje Helen za przypadek niezwykły, a personel jest zszokowany jej ostrymi dowcipami i niekonwencjonalnym stylem bycia. Ona sama ma jednak nadzieję, że pobyt w szpitalu to szansa na pogodzenie się rodziców i nawiązanie relacji z pielęgniarką Robinem, który interesuje się nią coraz bardziej. Czy Helen w końcu odnajdzie prawdziwą miłość?

O filmie:

W *ilgotne miejsca* to adaptacja kultowej i skandalizującej książki **Charlotte Roche** (znanej w Polsce autorki *Modlitwy waginy*) pod tym samym tytułem, wydanej w 2008 roku, przetłumaczonej na 27 języków, opublikowanej w 28 krajach i uznanej - zaledwie po kilku tygodniach od wydania - za bestseller 2008 roku w Niemczech.

Utrzymany w stylu muzycznego teledysku film *Wilgotne miejsca*, przypominający takie kontrowersyjne obrazy jak *Trainspotting*, czy *Biegnij Lola Biegnij*, okrzyknięto mianem *Amelii 2.0*. Główną rolę w filmie zagrała szwajcarska aktorka **Carla Juri**, laureatka wielu nagród dla młodych talentów, w tym nagrody SHOOTING STARS dla najlepszych młodych europejskich aktorów, przyznanej na festiwalu w Berlinie w 2013 roku.

Ścieżka dźwiękowa filmu to kompilacja trzech elementów: utworów kontrowersyjnych współczesnych zespołów i artystów (m.in.: królowej elektro-punku i sex-electronic **Peaches**, amerykańskiego bluesrockowego bandu **Canned Heat** oraz brytyjskiej żeńskiej grupy **Thee Headcoates**), muzyki klasycznej (**Giacomo Pucciniego**, **Johana Straussa**, w tym słynnego walca *Nad pięknym modrym Dunajem*, wykorzystanego wcześniej m.in. w *Odysei kosmicznej Stanley'a Kubricka*) oraz elektronicznych utworów, skomponowanych specjalnie na potrzeby filmu przez **Enisa Rotthoffa**. Tytułowa piosenka *Wilgotne miejsca*, pojawiająca się na końcu filmu, to kompilacja piosenki śpiewanej przez **Ezrę de Zeus** i dźwięków nagranych podczas zdjęć.

Wywiad z reżyserem:

Co było największym wyzwaniem przy adaptacji powieści Charlotte Roche?

Książka jest pełna wewnętrznych monologów. To w zasadzie jeden długi strumień myśli, wewnętrznych skojarzeń, snów, dowcipów i erotycznych marzeń. Wspaniały materiał na książkę, ale nie na film. Wspólnie z moim współscenarzystą Clausem Falkenbergiem musieliśmy zamienić monologi na dialogi, stworzyć bohaterów, dramatyzm i wyrzeźbić z tego historię. Jak już powstał scenariusz, pojawił się kolejny problem – trzeba było znaleźć odpowiednich aktorów. Po pierwsze potrzebowałem aktorki o dużej odwadze, aby móc wcielić się w główną postać i zagrać jej rolę. Musiała być w stanie pokazać najbardziej ekstremalne cechy osobowości Helen. Miała być zarówno silna, jak i wrażliwa. Język powieści i dialogi są bardzo sztuczne. To fantastyczne, ale większość ludzi mówi jednak naturalnie. Aktorka miała trudne zadanie. Musiała sprawić, że ten język stanie się autentyczny. A ponieważ lubię improwizować na planie, musiała również być w stanie temu sprostać.

Czy reżyser-mężczyzna jest w ogóle w stanie wnikać w psychikę młodej dziewczyny, szczególnie w tak wyjątkowych aspektach?

Nie zgadzam się z przekonaniem, że tylko kobieta jest w stanie zrozumieć inną kobietę. W końcu kobiety i mężczyźni wcale nie różnią się od siebie tak bardzo.

Jak wyglądał casting do tego filmu?

To był bardzo długi proces. Szukałem aktorki, która będzie w stanie pokazać szerokie spectrum osobowości Helen. Ale w przypadku tego filmu było to bardzo skomplikowane, bo wymagało dodatkowo nagości. Książką jest bardzo naturalistyczna, a jej styl bardzo dosłowny. Okazało się, że Carla w doskonały sposób wpisuje się w świat, wykreowany przez Charlotte Roche.

Powieść wydaje się być bardzo trudna do filmowej adaptacji, a końcowy rezultat okazuje się bardzo dynamiczny i atrakcyjny wizualnie. Jak ocenia Pan pracę przy tym filmie?

W tym przypadku książka jest zupełnie niefil-

mowa. Łóżko szpitalne jest podstawą scenografii przez 80% opowiadanej historii. Jest w niej pełno wewnętrznych monologów, które trzeba było przetransportować na obrazowe metafory i dialogi. Z tego powodu postaci drugoplanowe musiały zostać rozwinięte w znacznie większym stopniu niż ma to miejsce w książce.

A jak się pracuje przy adaptacji książki takiej autorki?

Czułem, że ten projekt jest wykonalny bo książka cieszyła się ogromnym sukcesem, a autorka jest przedstawicielką mojego pokolenia. Nie znałem jej osobiście, ale znałem jej twórczość z telewizji i książek. Kiedy spotkaliśmy się po raz pierwszy, powiedziała mi, że nie ma zamiaru wtrącać się w ten film i daje mi pełną wolność.

Przeniósł Pan na ekran jedną z najbardziej kontrowersyjnych książek współczesnej niemieckiej literatury. Wygląda na to, że lubi Pan niewygodne tematy.

Tak, to rzeczywiście prawda. Proces produkcji filmu jest bardzo angażujący i wyłącza z życia parę ładnych lat, a to oznacza, że trzeba znaleźć temat, który człowieka poważnie zainteresuje i jest kontrowersyjny, aby mógł przykuć uwagę na kilka lat.

To drugi Pana film, w którym opowiada Pan o kobiecie. Skąd taka potrzeba?

Istnieją szkoły filmowe, w których studiuje tyle samo kobiet i mężczyzn, ale nadal pokutuje przekonanie, że zawód reżysera jest bardziej dla mężczyzn niż dla kobiet. Tak długo, jak kobiety będą nadal miały mniejsze szanse w tym zawodzie, będę kręcił filmy o kobietach.

O czym według Pana są Wilgotne miejsca?

Robiąc ten film czułem się tak, jakbym chodził po linie. Nie chciałem, aby był to film wyłącznie o seksie. Ale nie chciałem być również pruderyjny. Przecież większość tej książki jest poświęcona ciału głównej bohaterki. Ważne było pokazanie ciała takim, jakim stworzyła go natura. Prawie w ogóle nie używaliśmy makijażu, nie było też digitalnego retuszu zdjęć. Aktorka wiedziała, że wymagamy od niej nagości, ale zapewniłem ją, że nie będzie prawdziwego seksu i zbliżeń na jej

---

---

genitalia. To był nasz układ od początku filmu, a podejmowanie dalszych decyzji było od razu łatwiejsze. W tym filmie znacznie więcej dzieje się w wyobraźni widza aniżeli na ekranie. Jest naprawdę niewiele scen, gdzie świadomie przesunąłem granice. Podczas kręcenia zdjęć cały czas dyskutowaliśmy zresztą jak daleko możemy się posunąć.

Wywiad z Carłą Juri:

Jakie było Pani pierwsze wrażenie po przeczytaniu scenariusza tego filmu?

Pierwsza myśl po przeczytaniu scenariusza była jedna: to jest zadanie w pełni wykonalne. W tym filmie staraliśmy się odnaleźć osobowość Helen. Dla mnie najważniejszą rzeczą jest w tym filmie to, co znajduje się pomiędzy wierszami. Tu właśnie można w największym stopniu odnaleźć postać Helen. W tym miejscu rozgrywa się jej historia. Dla mnie osobiście to właśnie czyni z Helen tak ciekawą rolę do zagrania. Najtrudniejsze było jednak wcielić się w nią tak, aby się z nią stopić. Wielu ludzi doskonale zna książkę, więc musiałam sprostać ich oczekiwaniom.

Co sądzi Pani o postaci Helen Memel?

Helen jest niekonwencjonalna. Kieruje się własnymi zasadami, które wielu ludziom mogą wydawać się prowokacyjne i trudne. Przecież miła i czysta dziewczyna jest stanowczo lepszym obiektem do kochania i akceptowania. Ale tak jak wszyscy, Helen ma silną potrzebę niekonwencjonalnej miłości i walczy o akceptację bez oporu i fałszywej dumy. To właśnie czyni z niej tak silną osobowość. Z drugiej strony, to również przyczynia się do jej tragiczności. Co napędza Helen? Myślę, że jest to nadzieja.

Jakie jest Pani zdaniem przesłanie tego filmu?

Bycie innym nie jest zamierzone. Bunt rodzi się z potrzeby. Obie te rzeczy mogą być intensywne i mogą ranić, ale tak właśnie musi być.

Ekipa:

David Wnendt - scenariusz i reżyseria

- ur. w 1977 roku w Gelsenkirchen. Jego ojciec był dyplomatą, a Wnendt spędził dzieciństwo mieszkając w Islamabadzie, Miami, Brukseli i Meckenheim. Pierwsze kroki w filmie zaczynał pracując jako oświetleniowiec, montażysta i asystent producenta. Po ukończeniu Wydziału Zarządzania i Dziennikarstwa berlińskiego Freie Universität oraz rocznego kursu w Film and TV School of the Academy of Performing Arts w Pradze, dostał się do Film and Television University Konrad Wolf w Poczdamie-Babelsbeargu. Podczas studiów nakręcił film **California Dreams**, który zaprezentowano podczas MFF w Berlinie w 2006 roku. Z kolei jego pierwszy średniometrażowy film **Small Lights** był emitowany w Arte w 2008 roku. Jego film dyplomowy **Combat Girls**, wprowadzony do kin w 2012 roku, otrzymał trzy nagrody: German Film Awards za Najlepszy Film Fabularny, Najlepszy Scenariusz i dla Najlepszej Aktorki (Alina Levshin). Jest również laureatem: Bavarian Film Award dla Młodego Reżysera, The Young German Cinema Award, the Prix Genève-Europe za Najlepszy Scenariusz i the First Steps Award dla Najlepszego Pełnometrażowego Filmu Fabularnego.

Filmografia:

2013 - **Wilgotne miejsca** (*Wetlands | Feuchtgebiete*)

2012 - **Combat Girls**

2008 - **Small Lights**

2006 - **California Dreams**

2005 - **Hanna's Hoby**

Eikap:

Carla Juri - (Helen)

- ur. w Ticino. Studiowała aktorstwo w Los Angeles, gdzie miała szansę zdobyć doświadczenie na polu teatru i filmu współpracując m. in. z Theatrical Arts Theatre Company. Wychowywała się w wielojęzycznej kulturze. Mówi w czterech językach (po włosku, angielsku, francusku i niemiecku), co daje jej duże możliwości w europejskim biznesie filmowym. W 2001 roku zagrała w włoskim serialu **L'uomo dei boschi** u boku Terence'a Hilla, a w 2011 roku wystąpiła w filmie **Fossil**. Jej pierwsza główna rola w filmie to Helen w **Wilgotnych miejscach**. Jest dwukrotną laureatką nagrody Quartz Swiss Film Award (za film **180°** w 2011 roku oraz za **Dällebach Kari** w 2012 roku). W 2013 roku na MFF w Berlinie otrzymała nagrodę SHOOTING STARS dla Najlepszej Młodej Aktorki.

Charlotte Roche

- ur. w 1978 roku w brytyjskim High Wycombe. W wieku 8 lat wyjechała do Niemiec, gdzie zamieszkała na stałe. Zyskała sławę dzięki muzycznemu show **Fast Forward**, prezentowanemu w latach 1998-2004 na kanale VIVA Zwei. W 2000 roku zaczęła prowadzić drugie show, zatytułowane **Trendspotting**. W 2001 roku została nominowana do nagrody Adolf Grimme Award za wyjątkowy talent w prowadzeniu programów. W 2002 roku otrzymała nagrodę Bavarian Television Award. W 2003 roku prowadziła w ProSieben talk show **Charlotte Roche trifft...**, a w 2006 roku nawiązała współpracę z muzycznym programem Tracks, nadawanym w Arte. W 2006 roku zagrała główną rolę w filmie **Eden**. Największy sukces odniosła jednak prowadząc na ZDFkultur program **Roche & Böchermann**. Charlotte Roche uprawia również muzykę. W 2002 roku wystąpiła w teledysku zespołu **Fehlfarben**, a w 2004 roku piosenka w jej wykonaniu **Träume** znalazła się w albumie zespołu **Superpitcher**. W 2005 roku zaśpiewała wspólnie z **Rocko Schamoni** piosenkę **Mauern**, a w 2006 roku zaśpiewała w duecie z **Belą B.** W 2005 roku Roche wzbudziła sensację podróżując z aktorem **Christophem Marią Herbstem** i czytając fragmenty z jej pracy zatytułowanej **Penis injuries while masturbating with vacuum cleaners**. W 2008 roku opublikowała powieść **Wilgotne miejsca**, która niemal od razu stała się bestsellerem i numerem jeden w kategorii niemieckich książek sprzedawanych w Amazonie. Książkę okrzyknięto również bestsellerem 2008 roku w Niemczech, przetłumaczono na 27 języków, opublikowano w 28 krajach (w tym m.in. w: Brazylii, Chinach, Finlandii, Francji, Grecji, Wielkiej Brytanii, Islandii, Japonii, Kanadzie, Korei, Chorwacji, Holandii, Hiszpanii, Tajwanie, Czechach, Polsce, Węgrzech, Stanach Zjednoczonych). Jej druga książką **Modlitwy waginy**, opublikowana w 2011 roku, sprzedała się w 500 000 egzemplarzy.

Głos prasy:

„Pierwsze słowa, które pojawią się na ekranie filmu *Wilgotne miejsca*, to wesołe profanum adaptacji bestsellera niemieckojęzycznej Charlotte Roche, które jednak natychmiast okazuje się kontrowersyjne. „Ta książka nie powinna być sfilmowana” brzmi cytat z listu do redakcji. Wnendt nie tylko zaprzecza tej opinii, ale swym filmem wystawia solidne argumenty przeciwko. Zakotwiczone w niezwykle wiarygodnej grze Carli Juri *Wilgotne miejsca* to utrzymany w doskonałym rytmie dramat, pokazujący nastoletni bunt i złość. I choć fani tej książki mogą znaleźć wiele argumentów, aby się do filmu przyczepić, gdy patrzy się na niego obiektywnie, okazuje się, że Wnendt w doskonały sposób przeniósł literacką historię na ekran, a w dodatku ożywił jeszcze jej groteskowy wymiar”

Indiewire

„Wśród kontrowersyjnych niemieckich filmów *Wilgotne miejsca* są ujmująco wolne w zagłębianiu się w problematyczne obszary seksualne i fizyczne. Objawieniem *Wilgotnych miejsc* jest dynamiczna i urocza szwajcarska aktorka Carla Juri (wyglądająca jak młoda Meg Ryan w filmie *Top Gun*), której rozmach i inteligencja przebija przez ten film, a ona sama w nim dominuje. *Wilgotne miejsca* bez wątpienia podziela publiczność i krytyków, ale trzeba przyznać, że to obraz odważny, kolorowy i warty zobaczenia. Wyreżyserowany w dobrym stylu, wciąga doskonałym poczuciem dziwactwa, z jego seksualnością, która w tym wypadku działa tylko na plus. Echa *Trainspotting* widoczne są tu od samego początku, podobnie jak chęć wywołania szoku. Jest tu wiele prowokacyjnych scen, jak obraz czterech mężczyzn masturbujących się przy pizzy, ale ten film nigdy nie jest naprawdę obraźliwy. To po prostu prowokacyjna historia dziewczyny, która szuka miłości.”

Screendaily

„*Wilgotne miejsca* to świetna adaptacja tytułowej książki Charlotte Roche w wykonaniu młodego scenarzysty i reżysera Davida Wnendta, w której zabłysnęła wybuchowa Carla Juri. Oczywiście nie jest tak, że wszystkie rzeczy zostały tu potraktowane tak wiernie, jak ma to miejsce w książce, ale wynik końcowy jest bardzo przystępny. *Wilgotne miejsca* mają szansę stać się filmem kultowym”

The Hollywood Reporter
